

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

48 Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui iudicet eum: sermo quē locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die.
 49 Quia ego ex meipso nō sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatū dedit quid dicam, & quid loquar.
 50 Et scio quia mandatū eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor: sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

CAP. XIII.

1 ANTE diem festum Pasche, sciens Iesus quia venit hora eius vt transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.
 2 Et cœna facta, cūm diabolus iam misisset in cor, vt traderet eum Iudas Simonis Iscariotes:
 3 Sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exiuit, & ad Deū vadit:
 4 Surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cūm accepisset linteam, prœcinxit se.
 5 Deinde misit aquam in peluim, & cepit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo quo erat præcinctus.
 6 Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus, Domine, tu mihi lauas pedes?

fermo eum quod dēmet is est sermones meos recipit nec me g. resicit
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 ex quia ego vltimo in die ipsum cōdēnabit ille quē locutus
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 mandatū mihi dedit ipse qui misit me Pater sed locutus sum
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 vitæ quæ mandatū eius ego & scio loquar & quid dicam
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 dixit sicut ego quæ loquor igitur hæc quæ in æternam
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 13 caput ego loquor ita Pater me
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 קפלאון יג
 secreta in lotionē lectio

קיינא דשינתא ארזינתא
 hora quia venisset Iesus erat sciens Pasche festum ante
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 qui in hoc suos & dilexit Patre sum ad mundo hoc ex re dilexit
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 cœna fuisset & cūm eos dilexit in finem & vitæ
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 Simonis filij Iudæ in cor Satanæ se fuerat
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 erat sciens quia Iesus autē ipse vt proderet eum
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 & quod in man^o ei⁹ Pater dedisset quod
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 & accepit vestimenta sua & ponit cœna à surgit abierit
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 & in peluim aquam & iniecit lumbos suos cinxit
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 quæ cinxerat sindone erat & absterges discipulorū suorū pedes
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 ei dixit Cepham Simonem ad venisset autē cūm
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 6 כד דין אתא לות שמעון כאפא אמר לה
 mihi es lauans pedes meos Dñe mi te
 מן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא

48 ο αληθῆς ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνω τὰ ῥήματα μου, ἔρχεται κρίσις αὐτῶν· ὁ λόγος δὲ ἐλάλησεν, ἐκείνους
 αὐτῶν ὃν τὴν ἔρασαν ἡμεῖς. 49 ὁ πῦρ ὅτι ἐμαυτοῦ ἐν ἐλάλησεν, ἀλλ' ὁ πῦρ-ζῆλος με πατήρ, αὐτῶν
 ἔδωκεν, ἵνα εἴπω καὶ ἐν λαλήσω. 50 καὶ οὐδὲν ὅτι ἡ ὁπλή αὐτῶν, ἵνα ἀγῶνός ἐστιν· ἀ ἐν ἀλλῶ ἐγὼ, καὶ τὸ
 καὶ μοι ὁ πατήρ, ἵνα λαλώ.
 Κεφ. 13.
 1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτῶν ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῆ εἰς τὸν κόσμον
 πατρός, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῇ κτίσει, εἰς τὸν κόσμον ἠγάπησεν αὐτοὺς. 2 καὶ δὶ ἵππυ
 ἡ δὴ βεβλήκωτος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν πρῶτος
 ἔδωκεν αὐτῶν ὁ πατήρ εἰς τὴν γῆρας, καὶ ὁ πῦρ ὅτι ἐμαυτοῦ ἐκλήθη, καὶ πρὸς τὸν ἵππυ
 δὶ ἵππυ, καὶ ἡ δὴ ὁ πατήρ, καὶ λαλῶν λέγει, διέζωσεν αὐτῶν. 5 εἶπα βάλῃ ὁ πατήρ εἰς τὸν
 ἔπειτα ἵππυ, τοὺς πῦρ ἵππυ, καὶ ἀμαρτῶν ἡ ἐν τῶν ὅτι διέζωσεν αὐτοὺς. 6 ἔρχεται αὐτῶν
 Πίππυ, καὶ λέγει αὐτῶν ἐκείνους, καὶ εἶπεν, σὺ μου ἵππυς τοὺς πῦρ αὐτοῦ

7 **ענא ישוע ואמר לה מרם דעבר אנא אנת לא ידע אנת**
 in aeternum Cephas Simon ei dixit scies vero postea nunc
 השא בתר כן דין תדע: **8 אמר לה שמעון כאפא לעלם**
 ego lauro non si Iesus ei dixit pedes meos mihi tu laubis non
 לא משינא אנת לי רגלי אמר לה ישוע אן לא משינא
 ergo Cephas Simon ei dixit pars mecum tibi non est te
 לך לית לך עמי מנתא: **9 אמר לה שמעון כאפא מרין**
 es par meū etiā man⁹ meas etiā sed mihi laues pedes meos solū non Dnē mi
 מרי לא בלהוד רגלי תשינ לי אלא אף אידי אף רישני
 tantū pedes suos nisi indiget non q lotus est is Iesus ei dixit
10 אמר לה ישוע הו דסחא לא סניק אלא רגלוהי בלהוד
 sed estis mundi omnes vos etiam est mundus enim totus lauet
 נשינ בלה גיר דכא הו אף אנתון כלכון דכיא אנתון אלא
 propter ipsum qui peccat eum Iesus enim erat sciens omnes non
 לא כלכון: **11 ידע הוא גיר ישוע להו דמשלם לה מטל**
 abluisse autē cum estis mundi vos omnes quōd non dixit hoc
 הנא אמר דלא הוא כלכון דכיא אנתון: **12 כר דין אשינ**
 estis scientes eis & dixit & discubuit vestimenta sua sumpsit pedes eorū
 רגליהון שקל נחתוהי ואכתמך ואמר להון ידעון אנתון
 & Dnē nost. Mag. nost me estis vocantes vos vobis fecerim quid
13 אנתון קרין אנתון לי רבן ומרן
 Domin⁹ vester ergo ego si enim sum estis dicentes & bene
 ושפיר אמרין אנתון איתי גיר: **14 אן אנא הכיל מרכון**
 estis debitores vos quāto magis pedes vestros vobis abluī & Mag. vester
 ורבכון אשינא לכון רגליכון כמא אנתון היכון אנתון
 vobis dedi exemplum enim hoc vnus vnus pedes vt lauetis
 דתשינון רגלא חד דחד: **15 הנא גיר טופסא יהבת לכון**
 amen amen faciatis vos etiam vobis feci ego vsicut
 דאיכנא דאנא עברת לכון אף אנתון תעברון: **16 אמין אמין**
 neque Domin⁹ eius quātm q maior sit seruus quōd nō est vobis ego dico
 אמר אנא לכון דלית עברא דרב מן מררה וליא
 noueritis hęc si qui cum misit is quātm q maior sit legatus
 שליחא דרב מן דשררה: **17 אן הלין תדעון**
 ea feceritis si estis beati
 טובנא אנתון אן תעברון אנון:

7 Respondit Iesus, & dixit ei, Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea.
 8 Dicit ei Petrus, Non lauabis mihi pedes in aeternū. Respondit ei Iesus, Si non lauro te, non habebis partē mecum.
 9 Dicit ei Simon Petrus, Domine, non tantū pedes meos, sed & manus & caput.
 10 Dicit ei Iesus, Qui lotus est, non indiget nisi vt pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.
 11 Sciebat enim quisnam esset, qui traderet eum: propterea dixit, Non estis mundi omnes.
 12 Postquā ergo lauit pedes eorū, & accepit vestimenta sua: & cūm recubuisse, iterum dixit eis, Scitis quid fecerim vobis?
 13 Vos vocatis me, Magister & Domine: & bene dicitis, sum etenim.
 14 Si ergo ego laui pedes vestros, Dominus & Magister, & vos debetis alter alterius lauare pedes.
 15 Exempli enim dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.
 16 Amen amen dico vobis, Non est seruus maior domino suo, neque Apostolus maior est eo qui misit illum.
 17 Si hęc feceritis, beati eritis si feceritis ea.

7 ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὃ ἐγὼ ποίω σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, ἀλλ' ἔτι μετὰ ταῦτα οἶσθα. 8 λέγει αὐτῷ πέτρος, ἔγωγὼ καὶ ἐν αἰῶνι οὐ λαύω τοὺς πόδας σου. 9 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, εἰ μὴ ἴθι καὶ ἄλλα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἔγωγε οὐ λαύω τοὺς πόδας σου, ἀλλὰ ὅτι ὁ κόσμος ὅλος ἴθι καὶ ἄλλα. 10 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 11 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 12 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 13 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 14 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 15 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 16 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα. 17 λέγει αὐτῷ ἰησοῦς, ὁ λαμβάνων τὸν πόδα μου καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα.

Y ij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

18 Nō de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim. Sedyt adimpleatur Scriptura, Qui māducat mecum panē, leuauit contra me calcaneū suum.

19 A modō dico vobis, prius quā fiat: vt cū factū fuerit, credatis quia ego sum.

20 Amen amen dico vobis, qui accipit si quē misero, me accipit: qui autē me accipit, accipit eum qui me misit.

21 Cū hęc dixisset Iesus, turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit, Amen amē dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me.

22 Aspiciebant ergo adinuicem discipuli, hāsitanes de quo diceret.

23 Erat ergo recubens vnus e discipulis ei⁹ in sinu Iesu, quem diligebat Iesus.

24 Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei, Quis est de quo dicit?

25 Itaque cū recubisset ille supra pectus Iesu, dicit ei, Domine, quis est?

26 Respondit Iesus, ille est cui ego intinctum panē porrexero. Et cū intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis, Iscariotæ.

27 Et post buccellam, tunc introiuit in eum Satanās. Et dicit ei Iesus, Quod facis, fac citius.

28 Hoc autem nemo sciuit discumbentium ad quid dixerit ei.

quos elegerim eos enim ego scio ego dico vobis omnib⁹ de
וְהוּא עַל כָּל־כֹּהֵן אָמַר אֲנִי יָדַע אֲנִי אֵיךְ לֵאמֹר דְּגִבִּית
aduertū me sustulit panem meū qui edit quia is adimpleatur vt Scriptura
וְכֹכַחְתָּא נִשְׁלַם דְּהוּ דִּכְבֵּל עִמִּי לְחֵמָא אַרְיִים עֲלֵי
vt cū quā fiat antē ab vobis dico modō a calcaneū
מִן הַשָּׂא אָמַר אֲנִי לְכוּן מִן קִדְמֵ דְנִהוּא דְמָא
vobis ego dico amen amen sum quia ego credatis
וְהוּא תְרוּמִנּוּ דְאֲנָא אָנָא: אֲמִין אֲמִין אָמַר אֲנִי לְכוּן
recipit qui me & is recipit me ego quem misero eum q recipit
וְרִקְבֵל לְמִן דְּמִשְׁדֵּר אֲנָא לִי מִקְבֵּל וּמִן דְּלִי מִקְבֵּל
spiritu suo & infremuit Iesus dixit hęc qui misit me eum
וְרִקְבֵּל לְמִן דְּשִׁדְרִנִּי: הָלִין אָמַר יֵשׁוּעַ וְאַתְעִזּוּ כְּרוּחָהּ
ex vobis quōd vn⁹ vobis ego dico amen amen & dixit: & dixit
וְהוּא וְאֲמַר אֲמִין אָמַר אֲנִי לְכוּן דְּחַד מִנְכוּן
scientes non quia in vnum vnus discipuli verō intuebatur
וְהוּא תְלִמְיָדָא חַד בְּחַד מִטַּל דְּלֵא יִדְעִין
vnus discipulis ipſius ex autem erat dixisset quo de
וְהוּא מִן אָמַר: אֵית הוּא דִין מִן תְּלִמְיָדוּהִי חַד
huic Iesus erat quem amans is in sinu eius erat quōd
וְהוּא בְּעֻבְיָהּ הוּ דְרַחֵם הוּא לֵה יֵשׁוּעַ: לְהֵנָּא
is de quo dixisset esset quīſiam vt ſciscitaretur ab eo. Cephas Simon
וְהוּא כַּפָּא דְנִשְׁאֵלִיּוּהִי דְמִנּוּ הוּ דִּאֲמַר עֲלוּהִי:
quis est Dnē mi ei & dixit Iesu pectus ipſius super discipulus ille & dixit
וְהוּ תְלִמְיָדָא עַל חֲדִיָּה דִישׁוּעַ וְאֲמַר לֵה מְרִי מִנּוּ
dans panem ego cui intinctū est ille & ait Iesus respōdit
וְהוּ עֵנָא יֵשׁוּעַ וְאֲמַר הוּ הוּ דִינְכֵּעַ אֲנָא לְחֵמָא יְהִב
Simonis filio Iudæ & dedit panem Iesus & intinxit ei
וְהוּ לֵה וְעֵבַע יֵשׁוּעַ לְחֵמָא וְיְהִב לִיהוּדָא בְרַ שְׁמַעוֹן
in eum ingressus est tunc panem & post
וְהוּ וְכַתֵּר לְחֵמָא הִידִין אֲתַעֲלֵל בְּרָה
fac tu quod facis id Iesus ei & dixit
וְהוּ וְאֲמַר לֵה יֵשׁוּעַ מִדְּם דְּעֵבַר אֲנִית עֵבַר
discumbentib⁹ illis ex ſciuit homo non autem hoc
וְהוּ הֲרַת דִין לֵא אֲנִש יָדַע מִן הַנּוֹן סְמִיכָא
ei dixisset quid
וְהוּ מִנָּא אָמַר לֵה:

18 ὃς πάντων ὑμῶν λέγει ἄγω ὅσα εἰς ὁ ἐλεῖξ ἀμῶν. ὁμοῖα ἢ γράφῃ πληρωσῆς, Ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐπιτελεῖν ἐπ' ἐμὲ τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ. 19 ἀπὸ δὲ πρὸς λέγει ὑμῖν ὁ πατὴρ τὸ ἔργον ὅτι ἔστιν ἡμεῖς, ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 20 ἀμῶν ἀμῶν λέγει ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἐσθλὴν πρῶτον, ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πρῶτον με. 21 ἡμεῖς εἰπὼν ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἐργάζῃ τὸν ἰσχυρὸν, ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν ἢ εἰς ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 22 ἔλεπον οὖν εἰς ὁμοῖα ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 23 λέγει δὲ ἀκαίριος ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν ὅτι ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 24 ἰσχυρὸς οὖν τούτου Σίμων ἰσχυρὸς πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ἔμελλεν ἔργον. 25 ὁμοῖα ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 26 ἀπὸ δὲ πρὸς λέγει ὑμῖν ὁ πατὴρ τὸ ἔργον ὅτι ἔστιν ἡμεῖς, ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 27 λέγει δὲ ἀκαίριος ὁ ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν ὅτι ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν. 28 ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν ὅτι ἰσχυρὸς ἔμελλεν ἔργον ἐμῶν.

Handwritten text in red ink, possibly a library or ownership mark, partially obscured by the binding.

penes ipsum marisimum ppter ea q̄ putabāt ex eis enim homines
 29 אנשין ניר מנהון סברו מטל דנלוסקמא צאדוהי
 requirebatur aliquid & emeret ei sciperet q̄scipiendo Iudam cat
 הוא דיהודא דמפקד פקד לה דנובן מדס דמתבעא
 accepit Iudas verò ipse pauperibus aliquid vt daret aut ad festum
 לערערא או דנתל מדס למסכנא: 30 הו דין יהודא נסב
 exiit quādo autē erat nox foras & exiit hora eadem panem
 לחמא בר שעתה ונפק לה לבר לליא הוא דין כד נפקו
 Resurrectionem post quintz in sabbatho vnius matutinis

דצפרה דחד בשבט דה דבתר קימתה
 & Deus hominis Filius glorificatus est nunc Iesus & dixit
 31 ואמר ישוע השם אשתכח ברה דאנשא ואלהא
 Deus etiam in eo glorificatus est Deus & si in eo glorificat^o est
 אשתכח בה: 32 ואן אלהא אשתכח בה ואף אלהא
 paululum filii mei cum glorificabit & statim in seipso eum glorificabit
 משכח לה כה ומחדה משכח לה: 33 בני קלול
 Iudais dixi & sicut & querens me sum vobiscum adhuc
 אחרין עמכון אנא ותבעונני ואיכנא דאמרת ליהודיא
 venire estis potentes non vos sum vadens ego quò
 דלאיכא דאנא אול אנא אנתון לא משכחון אנתון למאתא
 ego do nouum prceptum nunc ego dico vobis etiam
 אף לכון אמר אנא השא: 34 פוקדנה חרתא יהבאנא
 etis dilecti vos ego sicut vnum vnus diligentes vt sitis volis
 לכון דהויתון מחבון חד לחד איכנא דאנא אחבתכון אף
 q̄ discipuli mei homo ois cognoscat in hoc vnum vnus diligatis vos
 אנתון תחבון חד לחד: 35 כהרא ידע כל נש דתלמודי
 ei dixit vnum ad vnus in vobis fuerit dilectio si estis
 אנתון אן חובא נהוא בכון חד לות חד: 36 אמר לה
 & dixit Iesus respondit tu vadis quò Dñe noster Cephas Simon
 שמעון כאפנה מרן לאיכא אול אנת ענשה ישוע ואמר
 vt venias modò tu potes non ego vado quò ei
 לה לאיכא דאול אנא לא משכח אנת השא דתאתא
 venies verò in fine post me
 בתרי לחרתה דין תאתא:

29 Quidam enim putabant, quia loculos habebat Iudas, quòd dirisset ei Iesus, Eme ca quæ opus sunt nobis ad diem factum: aut egenis vt aliquid daret.
 30 Cùm ergo accepisset ille buccellam, exiuit continuò. Erat autem nox.

31 Cùm ergo exiisset, dixit Iesus, Nunc clarificatus est Filius hominis, & Deus clarificatus est in eo.
 32 Si Deus clarificatus est in eo, & Deus clarificabit eum in semetipso: & continuò clarificabit eum.
 33 Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Queretis me: & sicut dixi Iudæis, Quòd ego vado, vos non potestis venire: & vobis dico modò.
 34 Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem: sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inuicem.
 35 In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem.
 36 Dicit ei Simon Petrus, Domine, quò vadis? Respondit Iesus, Quòd ego vado, nò potes me modò sequi, sequeris autem postea.

29 Ἰσχυροὶ δὲ ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ἔλεγε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔχει τὰ ποσὶν ἄνθρωποις ἐπιφορεῖς τὸν Ἰησοῦν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐκείνην ἕλθοντες, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐκείνην ἕλθοντες, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐκείνην ἕλθοντες.
 30 ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔλαβεν τὴν βουκκαλίαν ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔβη ἄνω, ὅτι ἦν ἡ νύξ.
 31 ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς τοὺς Ἰουδαῖοις, λέγων, ὁ Θεὸς ἐκείνην ἕλθοντες ἐκείνην ἕλθοντες ἐκείνην ἕλθοντες.
 32 ὁ Θεὸς ἐκείνην ἕλθοντες ἐκείνην ἕλθοντες ἐκείνην ἕλθοντες ἐκείνην ἕλθοντες.
 33 ἄνθρωποι, ἔτι ὀλίγον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἔπειτα ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε με ἀκολουθεῖν.
 34 ἄνθρωποι, ἔτι ὀλίγον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἔπειτα ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε με ἀκολουθεῖν.
 35 ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, λέγων, ὅτι ἔχεις τὴν ἀκολουθίαν με, ὅτι ἔχεις τὴν ἀκολουθίαν με, ὅτι ἔχεις τὴν ἀκολουθίαν με.

37 Dicit ei Petrus, Quare non possum te sequi modò: animam meã pro te ponam.

38 Respondit ei Iesus, Animam tuam pro me ponas? Amen amẽ dico tibi, non cantabit gallus, donec ter me neges.

CAP. XIII.

1 Et ait discipulis suis, Nò turbetur cor vestrum neque formidet. Creditis in Deũ, & in me credite.

2 In domo Patris mei mansiones multæ sunt. si quò minus: dixissem vobis, Quia vado parare vobis locum.

3 Et si abiero, & preparaueso vobis locum: iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, vt vbi sum ego, & vos sitis.

4 Et quòd ego vado scitis, & viam scitis.

5 Dicit ei Thomas, Domine nescimus quòd vadis: & quomodo possumus viã scire?

6 Dicit ei Iesus, Ego sum Via, & Veritas, & Vita. nemo venit ad Patrem nisi per me.

7 Si cognouissetis me, & Patrem meum vtique cognouissetis: & à modò conoscetis eum, & vidistis eum.

8 Dicit ei Philippus, Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.

ego possum non quare Dñe mi Cephas Simon ei dixit
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
ei dixit ego pono pro te animam meam nunc possit
אמר לה אבי אמר לה אנא אמר לה אנא אמר לה
reporibus tribus me negaveris donec Gallus cantabit quatuor
דעמא דתכפור ביה תלת ובנין

14 caput קפלאון

& Philippi Apostoli Thomæ in commemorationem
מדרבנא דתאומא שליהא דפיליפוס

multæ credite & in me in Deum credite vestri cor turbetur
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
ego quia vado vobis fuissethens non & si Patris mei i domo
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
locum vobis parare ego vado & si locum vobis
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
vos etiam sum ego ve vbi ad me & assumam vos
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
scientes & viam estis scientes ego vado & quo
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
abeas quo scimus non Dñe noster Thomas ei dixit
אמר לה תאומא מרן לא ידעין לאיכא אול
Iesus ei dixit scire viam possumus & quomodo
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
Patre meum ad venit homo non & vita veritas via sum
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
estis cognoscetes Patre meum etiam estis cognoscetes me si per me
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
Philippus ei dixit & vidistis eum cum estis cognoscetes
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא
nobis & fact est Patre ostende nobis Deum
אמר לה שמעון כאפה מרי למנה לא משכה אנא

37 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, κύριε, ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ ἀναψυχή μου ὑπὲρ σου θέλω θύσειν. 38 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, τί λέγεις; ἐγὼ καὶ ἡ ἀναψυχή μου ὑπὲρ σου θέλω θύσειν. 1

Κεφ. ιγ.

1 Μη φοβησθε τὸν ἄνθρωπον ἢ τὴν σαρδίαν. πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου πολλὰ οἶκoi· εἰ δὲ μὴ εἶπα ὑμῖν, οὐ δύνασθε εἰσελθεῖν ἐκεῖ. 3 καὶ ἐγὼ εὐνοῶ τὸν ἄνθρωπον ἃς ἀποσταλέναι ὑμῖν, ἵνα ἔγωγε ἔλθω καὶ ἁρπάξω ὑμᾶς, καὶ ἔξω ὑμᾶς ἐκεῖ. 4 καὶ ἐγὼ οὐ πάγω ὑμᾶς, ἀλλὰ ὅπως ὅτι οἶδα π. 5 λέγει αὐτῷ ὁ Θωμᾶς, κύριε, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ πατήρ σου ὁμοιωσάμενος τίλῳ ὄδον εἰσελάσῃ. 6 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ. ὁ δὲ εἰς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. 7 εἰ ἐγὼ κέλευσάμι, καὶ ὁ πατήρ σου μὴ ἐγὼ κέλευσάμι, ἀλλὰ ὁ πατήρ σου ὁμοιωσάμενος τίλῳ ὄδον εἰσελάσῃ. 8 λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος, κύριε, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ πατήρ σου, καὶ ἡ ἀναψυχή μου ὑπὲρ σου θέλω θύσειν.